

veřejnými zájmy zadatelnými. Podobně jest tomu při udělení povolení k parcelaci pozemku na staveniště, k čemuž jest kompetentní magistrát, nyní městský notářský úřad, podle § 64 č. 3 měst. stav. statutu. Žal. úřad, kterému v příčině ochrany řečených veřejných zájmů ve věcech stavebních ani nad městským zastupitelstvem jako samosprávným orgánem města Bratislavy ani nad městským notářským úřadem — jak shora bylo již dovozeno — žádné dozorčí právo podle měst. stav. statutu a dodatku k němu nepřísluší, a jenž ani žádnou jinou speciální normou k nějaké ochraně uvedených zadatelných veřejných zájmů povolán není, nebyl oprávněn, aby mimo rámec odvolání svým rozhodnutím jako úřad odvolací na ochranu domněle dotčeného zadatelného veřejného zájmu zasahoval.

Nař. rozhodnutí přes to, že žal. úřad v něm uvádí, že je vydává »na odvolání« st-lů, není ve skutečnosti instančním rozhodnutím odvolacího úřadu v mezích odvolacího petitu, k čemuž žal. úřad byl jediné oprávněn, nýbrž rozhodnutím vydaným z moci úřední, již si žal. úřad nesprávným výkladem § 81 vl. nař. č. 8/28 osobil. Nař. rozhodnutí, jež mimo rámec odvolacího petitu odepřelo st-lům parcelační povolení na základě moci úřední, žal. úřadem neprávem si přisvojené, jest proto aktem vydaným úřadem k tomu neoprávněným, tedy nekompetentním, a bylo proto zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Druhé nař. rozhodnutí č. 84.549/16-1928, potvrzující výměr první stolice, jímž odepřeno bylo st-lům žádané stavební povolení, zbudováno jest na prvním nař. rozhodnutí č. 86.106/16-1928 a odůvodněno jest jen tím, že stavební povolení nemohlo býti uděleno proto, poněvadž tímto rozhodnutím bylo pravoplatně odepřeno povolení parcelační, které podle § 3 stav. statutu města Bratislavy musí předcházeti povolení stavebnímu. Výrok obsažený ve druhém nař. rozhodnutí jest tedy jen důsledkem, vyplývajícím z obsahu prvního nař. rozhodnutí. Je-li však toto nař. rozhodnutí, jež bylo základem pro druhé nař. rozhodnutí, vydáno, jak shora bylo dovozeno, úřadem nekompetentním a proto nezákonným, pak nemůže býti uznáno zákonným ani druhé rozhodnutí, jež jest toliko o tento nezákonný akt opřeno. Bylo proto zrušeno rovněž podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.341.

Stavební právo (Čechy): * V parcelačním řízení nepřísluší sousedu nárok na to, aby stavební úřad vydal zastavovací zákaz podle § 13 odst. 2 stav. řádu.

(Nález ze dne 10. února 1933 č. 2107.)

Prejudikatura: Boh. A 1508/22.

Věc: Okresní zastupitelstvo v Ú. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. strany Ludvíka E., Julia L. a Hugo H. adv. Dr. Albert Maresch z Ústí n. Lab.) o rozdělení pozemků na místa stavební.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním z 20. dubna 1926 požádali Ludvík E., Julius L. a Hugo H. v Ú. městský stavební úřad tamtéž, aby jim bylo povoleno rozdělení jejich pozemkových parcel č. kat. . . v Ú. na místa stavební podle § 10 stav. ř. — Při komisi ze 7. května 1926 konstatováno mimo jiné, že uvedené pozemky mají býti rozděleny na 39 staveníšť a zastavěny v uzavřené soustavě z části s předzahrádkami, z části bez nich, a že stavební čáry dané schváleným plánem polohy jsou dodrženy. Technický znalec dal posudek, že jednotlivá staveníště jsou dosti veliká, aby na nich v uzavřené soustavě mohly býti postaveny několikapatrové obytné budovy, vyhovující požadavkům na dostatek vzduchu a světla, a navrhl, aby parcelační projekt byl schválen.

Ze sousedů proti zamýšlené parcelaci nikdo nic nenamítal, jen zástupce osk jako vrchní správy všeobecné veřejné okresní nemocnice vznesl proti ní odpor z těchto důvodů: »Pozemkových parcel v žádosti uvedených je k rozšíření bezprostředně sousedící okresní nemocnice nezbytně zapotřebí. Nynější nemocnice nevyhovuje v žádném směru dnešním poměrům, podmíněným vzrůstem obyvatelstva, a zemské i státní úřady naléhají na zvětšení a vybudování nemocnice. Se zvětšením nemocnice jest však také nezbytně potřebno rozšíření prostranství před nemocnicí. Se stavbou na rozšíření bude ještě letos započato. Při tom se poukazuje na to, že podle dobrozdání vynikajících odborníků, kteří prohlédli vůbec všechna místa v okolí Ú., jež by mohla přijíti v úvahu, se pro nynější rozšíření nemocnice žádné jiné území lépe nehodí než místo, na němž nemocnice nyní stojí. Není pochyby, že v daném případě jde o veřejné zájmy, zvláště důležité pro město i celý okres, tedy zájmy, jež musí předcházeti všem zájmům jiným. Z předeslaných důvodů vznáší osk odpor proti zamýšlené parcelaci a navrhuje na základě § 13 čes. stav. ř., aby pro parcely v žádosti uvedené byl vydán zákaz provádění staveb, aby zde chystané pokračování ulice Dra L. bylo zrušeno a aby tím podmíněná změna plánu polohy byla provedena.«

Na to zamítlo městské zastupitelstvo usnesením z 30. května 1927 žádost uchazečů podle § 13 odst. 2 stav. ř. a na plochu navrženou k rozdělení vydalo z veřejných zájmů zákaz provádění staveb. Také odvolání, jež z výměru toho podali žadatelé, bylo výměrem okresního úřadu v Ústí n. Lab. z 10. února 1930 zamítnuto, při čemž okresní úřad, stejně jako stavební úřad I. stolice, odůvodnil svůj výrok poukazem na ustanovení § 13 stav. ř. jakož i na to, že prodaných pozemků je třeba k rozšíření všeobecné okresní nemocnice.

Teprve dalšímu odvolání žadatelů žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl, napadený výměr okresního úřadu, jakož i jemu předcházející usnesení stavebního úřadu I. stolice zrušil a obci Ú. jako stavebnímu úřadu I. stolice uložil, aby o sporné parcelační žádosti vydala nové rozhodnutí, řídíc se při tom následujícími úvahami: Podle § 13 stav. ř. může stavební úřad, jde-li o rozdělení objemnějších skupin pozemků, prohlásiti z příčin zdravotních nebo jiných veřejných, že část této skupiny musí zůstat nezastavěna. Ze zásad stav. řádu však vyplývá, že za příčiny veřejné dlužno po-

kládati ony, jež mají základ v povaze příslušného pozemku. Tomu nasvědčuje i ustanovení § 47 stav. řádu jednající o příčinách, ze kterých může býti odepřeno povolení ke stavbě na pozemku, kde není třeba předem povolení parcelačního. Vzhledem k tomu jest zřejmo, že v daném případě odepření parcelačního povolení, resp. prohlášení sporných pozemků za nezastavitelné s ohledem na to, že jich bude třeba pro rozšiřování okresní nemocnice, nemá ve stav. řádě opory, nehledě ani k tomu, že jest samo o sobě v odporu, prohlašujíc pozemky ty za nezastavitelné, ale připouštějíc je za způsobilé k zastavění pro účely okresní nemocnice.»

O stížnosti nss uvážil: — — — —

Ve věci bylo uvážiti, zda okres jako soused — jen v této vlastnosti vystupoval a mohl vystupovati — má subj. právo na to, aby při parcelaci sousedního pozemku byl vydán z veřejných důvodů zastavovací zákaz podle § 13 odst. 2 stav. řádu. Takového všeobecného, již z ustanovení stav. řádu vyplývajícího nároku však není, jak nss vyslovil s hlediska stavebního řádu pro Prahu již v nál. Boh. A 1508/22. Totéž platí i v příčině stav. řádu českého z r. 1889, jehož předpisy o právním postavení sousedů ve věcech stavebních jsou ovládány stejnými zásadami jako ustanovení stav. řádu pražského. Zejména nároku takového nelze vyvozovati z ustanovení § 13 odst. 2 stav. ř., poněvadž tímto předpisem nestali se sousedé nositeli ochrany veřejných zájmů, nýbrž jich ochranu ponechává předpis ten úřadům, povolaným k provádění stav. řádu. Že by tu šlo o nárok z nějakého zvláštního aktu stav. úřadu (na př. již vydané všeobecné zastavovací předpisy) nebo z nějakého speciálního předpisu stav. řádu (na př. v příčině výšky budov), jichž účelem jest i ochrana sousedů, se ve stížnosti netvídí.

Nss nemohl proto v nař. rozhodnutí naléztí porušení subj. práv st-le a zamítl stížnost pro bezdůvodnost.

Č. 10.342.

Živnostenské právo: Podle kterých znaků jest posuzovati povahu živn. podniku jako továrního?

(Nález ze dne 11. února 1933 č. 20.773/32.)

Prejudikatura: Boh. A 4955/25.

Věc: Firma Jakub S., spol. s r. o. v Brně proti ministerstvu obchodu o tovární ráz pekařského podniku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dne 1. října 1927 oznámila stěžující si firma městské radě v Brně jako úřadu živn., že bude provozovati v domě... pekárnu, která byla v poslední době jako tovární podnik provozována Františkem Z., a žádala, aby tovární provoz byl vzat na vědomí. Po provedeném šetření vydala zsp v Brně dne 5. listopadu 1928 toto rozhodnutí: »Ježto vzešla pochybnost o rázu pekařského podniku fy. Jakub S., spol. s r. o. v Brně, rozhoduje zsp ve smyslu § 1 odst. 4 živn. ř. po slyšení korporací tam